Dosar nr. 5r-725/2025
Nr. PIGD: 4-25124193-15-5r-29082025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

17 septembrie 2026
municipiul Cahul

Judecătoria Cahul (sediul Central)
Instanța de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător Cristina Daniliuc
Grefier Alvina Rusu, Ina Deniță
Cu participarea:
Apărătorului Iulia Bria
Agentului constatator Victor Grămadă

examinând în ședința de judecată publică contestația lui Iurie *****împotriva deciziei agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Cahul, Victor Grămadă asupra cauzei contravenționale emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 384630 din 10 aprilie 2025, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional,

c o n s t a t ă:

La data de 10.04.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Victor Grămadă, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 384630, în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional și adoptată decizia de sancționare pentru faptul că, pe parcursul anului 2024, cet. Iurie *****, a.n. *****, loc. *****, având scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale sau referendumului republican constituțional din 2024, a pretins să primească 4 transferuri în mijloace bănești prin intermediul aplicației mobile „PSB” din Federația Rusă de la persoane cointeresate din cadrul unui partid politic , acțiuni de corupere ce atentează la drepturile constituționale, cauzând paguba morală societății civile.

Manifestându-și dezacordul cu tragerea la răspunderea contravențională și pledând nevinovat, contravenientul Iurie *****la 10.07.2025 a atacat în ordinea prevederilor art. 448 Cod contravențional decizia agentului constatator de aplicare a sancțiunii contravenționale, solicitând admiterea contestației și încetarea procesului contravențional în privința lui Iurie ***** pornit în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional din motiv că nu există fapta contravenției.

În motivarea contestației contravenientul Iurie *****, a indicat că nu este de acord cu decizia asupra cauzei contravenționale, o consideră neîntemeiată, iar procesul-verbal contravențional pornit în privința lui Iurie *****urmează a fi încetat din motivul lipsei contravenției.

La caz a menționat petiționarul, că a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o fapt ce consideră că este temei de încetare a procesului contravențional și anume inexistența faptului contravenției, potrivit art. 441, alin. (1), lit. a) Cod contravențional.

Reține că, potrivit art. 448 din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, precum și procurorul, în cazul în care este parte în cauza contravențională, au dreptul de a contesta decizia emisă de agentul constatator dacă nu sunt de acord cu aceasta ori dacă apreciază că a fost adoptată cu încălcarea normelor procesuale prevăzute de Codul contravențional. Totodată, norma legală stabilește că termenul de contestare este de 15 zile de la data emiterii deciziei sau, pentru părțile care nu au fost prezente la examinarea cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei deciziei, în condițiile art. 447 alin. (8) din Codul contravențional.

Constată că procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost întocmite la data de 10.04.2025, aspect confirmat de înscrisurile aflate la dosarul cauzei. De asemenea, reține că contestația a fost înregistrată la data de 24.04.2025, respectiv în interiorul termenului de 15 zile prevăzut de art. 448 din Codul contravențional.

Conchide, în consecință, că dreptul la contestare a fost exercitat în termenul legal, motiv pentru care contestația este admisibilă sub aspectul respectării termenului de exercitare a căii de atac prevăzute de lege.

Reliefează că principiul legalității răspunderii contravenționale este consacrat de art. 5 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, potrivit căruia nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții și nici supus unei sancțiuni contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. Totodată, norma legală interzice interpretarea extensivă în defavoarea persoanei și aplicarea prin analogie a legii contravenționale, garanții instituite în scopul asigurării respectării principiului legalității în materia contravențională.

Evidențiază că, în conformitate cu art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată exclusiv pentru contravenția în privința căreia vinovăția sa a fost dovedită, cu respectarea strictă a normelor procedurale instituite de Codul contravențional. În același context, art. 8 alin. (1) din același act normativ stabilește că răspunderea contravențională poate fi angajată numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție, aceasta constituind o condiție indispensabilă pentru atragerea răspunderii juridice.

Expune că dispozițiile art. 442 alin. (1) din Codul contravențional definesc procesul-verbal cu privire la contravenție drept actul procedural prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, acesta fiind întocmit de agentul constatator în baza constatărilor personale și a probelor administrate, în prezența făptuitorului sau, după caz, în lipsa acestuia.

Subliniază că, din interpretarea sistemică a prevederilor art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, rezultă că procesul-verbal constituie principalul act procedural care

consemnează existența pretinsei fapte contravenționale și împrejurările relevante ale cauzei, motiv pentru care acesta trebuie să respecte cu strictețe condițiile de fond și de formă instituite de legiuitor.

Precizează că elementele obligatorii pe care trebuie să le cuprindă procesul-verbal sunt reglementate expres de art. 443 alin. (1) din Codul contravențional, norma impunând indicarea datei, orei și locului întocmirii, a calității, numelui și prenumelui agentului constatator și a autorității din care acesta face parte, a datelor de identificare ale persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, a descrierii faptei, locului și timpului săvârșirii acesteia, a circumstanțelor relevante ale cauzei, a încadrării juridice, a normei materiale incidente și a elementelor constitutive ale contravenției, precum și a mențiunilor privind drepturile procesuale ale părților, obiecțiile formulate, probele administrate și modalitatea de executare a sancțiunii amenzii.

Deduce că respectarea exigențelor prevăzute de art. 443 alin. (1) din Codul contravențional constituie o condiție esențială pentru validitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, întrucât acestea garantează legalitatea actului de constatare, exercitarea efectivă a dreptului la apărare și posibilitatea instanței de a verifica legalitatea și temeinicia constatărilor agentului constatator.

Invocă prevederile art. 384 alin. (2) lit. b) din Codul contravențional, potrivit cărora persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional are dreptul să cunoască în mod clar și complet fapta care îi este imputată, această garanție procesuală reprezentând o componentă esențială a dreptului la apărare și a principiului procesului echitabil.

Examinează conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție și identifică neconformități ce contravin cerințelor imperative instituite de legislația contravențională privind întocmirea actului de constatare.

Reliefează că legiuitorul a reglementat în mod expres, prin art. 443 alin. (1) lit. d) și lit. e) din Codul contravențional, obligația agentului constatator de a consemna descrierea completă a faptei contravenționale, locul și timpul săvârșirii acesteia, circumstanțele relevante ale cauzei, precum și încadrarea juridică a faptei și norma materială incidentă, aceste mențiuni constituind condiții obligatorii pentru valabilitatea procesului-verbal.

Observă că, la rubrica nr. 4 din procesul-verbal cu privire la contravenție, destinată indicării timpului săvârșirii faptei, agentul constatator nu a individualizat data presupusei contravenții, limitându-se la mențiunea generică „perioada anului 2024”. O asemenea formulare nu permite determinarea lunii, zilei sau orei săvârșirii pretinsei fapte și generează o incertitudine evidentă cu privire la momentul comiterii acesteia, în condițiile în care anul 2024 cuprinde douăsprezece luni și 365 de zile.

Accentuează că individualizarea momentului săvârșirii pretinsei contravenții reprezintă o cerință esențială atât pentru stabilirea exactă a situației de fapt, cât și pentru verificarea aplicabilității normei contravenționale în timp, precum și pentru realizarea unei încadrări juridice corecte și a unei examinări obiective a cauzei.

Coroborează această omisiune cu dispozițiile art. 47^1 din Codul contravențional și constată că norma respectivă nu a fost în vigoare pe întreaga durată a anului 2024, fiind introdusă prin Legea nr. 230 din 31 iulie 2024, publicată în Monitorul Oficial nr. 355–

357 din 15 august 2024, art. 559, și intrată în vigoare la aceeași dată, respectiv 15 august 2024.

Deduce că, în lipsa stabilirii concrete a datei săvârșirii pretinsei contravenții, nu poate fi verificată incidența în timp a normei contravenționale și, implicit, legalitatea încadrării juridice efectuate de agentul constatator, existând posibilitatea ca fapta imputată să fi fost pretins comisă anterior intrării în vigoare a dispoziției sancționatoare.

Circumscrie aceste constatări principiului legalității răspunderii contravenționale, potrivit căruia nicio persoană nu poate fi trasă la răspundere pentru o faptă care nu era prevăzută de lege drept contravenție la momentul săvârșirii sale și nicio sancțiune nu poate fi aplicată în lipsa unei norme legale în vigoare la data comiterii faptei.

Consolidează concluzia că omisiunea agentului constatator de a indica în mod precis timpul săvârșirii pretinsei contravenții reprezintă o deficiență esențială a procesului-verbal, susceptibilă să afecteze atât exercitarea efectivă a dreptului la apărare al persoanei vizate, cât și posibilitatea instanței de a verifica legalitatea și temeinicia încadrării juridice și a sancțiunii aplicate.

Examinează conținutul rubricii nr. 6 din procesul-verbal cu privire la contravenție, intitulată „Fapta contravențională”, și constată că agentul constatator a inserat mențiuni olografe ilizibile, care nu pot fi descifrate și înțelese de un cititor obișnuit. O asemenea modalitate de completare a actului de constatare face imposibilă cunoașterea exactă a faptelor imputate și lipsește persoana vizată de posibilitatea de a înțelege în ce constă învinuirea formulată împotriva sa.

Evidențiază că dreptul persoanei de a cunoaște în mod clar și complet fapta imputată constituie o garanție procesuală fundamentală, iar descrierea neinteligibilă sau ilizibilă a pretinsei contravenții este incompatibilă cu exigențele unui proces contravențional echitabil și cu exercitarea efectivă a dreptului la apărare.

Invocă faptul că art. 47¹ din Codul contravențional este intitulat „Coruperea electorală pasivă”, iar alin. (1) al acestuia sancționează pretinderea, acceptarea ori primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător, a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor necuvenite, pentru sine ori pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Expune că latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) din Codul contravențional se poate realiza prin trei modalități normative alternative ale acțiunii prejudiciabile, și anume: pretinderea, acceptarea sau primirea bunurilor, serviciilor, privilegiilor ori avantajelor necuvenite.

Identifică că din cuprinsul procesului-verbal contestat nu rezultă în niciun mod care dintre aceste trei modalități alternative este imputată persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, agentul constatator omițând să indice dacă pretinsa faptă constă în pretinderea, acceptarea sau primirea unor bunuri ori avantaje necuvenite.

Apreciază că lipsa individualizării modalității concrete de comitere a pretinsei contravenții împiedică stabilirea existenței elementelor constitutive ale faptei și face imposibilă verificarea întrunirii condițiilor de tipicitate prevăzute de norma contravențională incidentă.

Relevă că analiza procesului-verbal demonstrează că agentul constatator nu a descris

în mod concret conduita imputată, împrejurările în care aceasta ar fi fost săvârșită și nici elementele de fapt care ar fundamenta existența contravenției, deși asemenea mențiuni sunt impuse în mod expres de art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional.

Semnalează că agentul constatator nu a realizat nici încadrarea juridică efectivă a pretinsei fapte, limitându-se exclusiv la menționarea dispoziției „art. 47¹ alin. (1) din Codul contravențional", fără a corela conținutul normei juridice cu împrejurările concrete ale cauzei și fără a individualiza elementele constitutive ale contravenției reținute în sarcina persoanei.

Argumentează că simpla indicare a textului de lege pretins încălcat nu echivalează cu efectuarea încadrării juridice a faptei și nu poate suplini obligația legală a agentului constatator de a individualiza conduita ilicită imputată și de a demonstra corespondența dintre situația de fapt reținută și elementele constitutive ale contravenției prevăzute de lege.

Consolidează concluzia că omisiunea descrierii faptelor concrete, lipsa individualizării modalității de săvârșire a pretinsei contravenții și neefectuarea încadrării juridice conforme exigențelor art. 443 alin. (1) lit. d) și e) din Codul contravențional constituie deficiențe esențiale ale procesului-verbal contestat, de natură să afecteze legalitatea actului de constatare și să împiedice exercitarea efectivă a dreptului la apărare.

Invocă prevederile art. 378 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit cărora autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure tuturor participanților la proces exercitarea deplină și efectivă a drepturilor procesuale garantate de lege, această obligație reprezentând o garanție fundamentală a desfășurării unui proces contravențional echitabil.

Evidențiază că art. 384 alin. (2) din Codul contravențional consacră drepturile procesuale ale persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, inclusiv dreptul la apărare, dreptul de a cunoaște fapta imputată, dreptul de a primi în scris informații privind drepturile sale procesuale, inclusiv dreptul de a păstra tăcerea și de a nu se autoincrimina, dreptul de a formula cereri și dreptul de a contesta decizia emisă asupra cauzei contravenționale.

Menționează că, ulterior întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 06 384630 și în urma solicitării serviciilor unui specialist în domeniul juridic pentru explicarea conținutului și consecințelor actului de constatare, a aflat că învinuirea formulată în privința sa vizează pretinsa săvârșire a contravenției prevăzute de art. 47¹ din Codul contravențional, respectiv coruperea electorală pasivă.

Relatează că, în momentul întocmirii procesului-verbal, a solicitat agentului constatator să îi fie prezentate probele care ar demonstra implicarea sa în pretinsa faptă contravențională, însă acesta a refuzat să ofere acces la materialul probator, comunicând că probele sunt deținute de autoritatea din care face parte și că vor fi prezentate doar „la necesitate".

Califică această conduită a agentului constatator drept incompatibilă cu exigențele procesului contravențional, întrucât refuzul de a permite persoanei accesul la probele care fundamentează învinuirea adusă împotriva sa aduce atingere principiului contradictorialității, egalității armelor și transparenței procedurii contravenționale.

Accentuează că imposibilitatea de a lua cunoștință de probele administrate în susținerea acuzației a lipsit persoana de posibilitatea reală de a-și pregăti apărarea, de a formula obiecții pertinente și de a combate eficient susținerile agentului constatator, afectând în mod direct exercitarea dreptului la apărare și garanțiile unui proces echitabil.

Coroborează aceste împrejurări cu dispozițiile art. 425 din Codul contravențional, care definesc probele drept elemente de fapt obținute în condițiile legii, destinate constatării existenței sau inexistenței contravenției, identificării făptuitorului, stabilirii vinovăției și elucidării tuturor circumstanțelor relevante pentru justa soluționare a cauzei contravenționale.

Deduce că, atât timp cât persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional i-a fost refuzată posibilitatea de a cunoaște și examina probele pe care se întemeiază acuzația, aceasta a fost lipsită de o garanție procesuală esențială, fiind afectat caracterul efectiv al dreptului la apărare și al principiului contradictorialității.

Consolidează concluzia că conduita agentului constatator, manifestată prin refuzul prezentării probelor invocate în susținerea învinuirii, contravine dispozițiilor art. 378, art. 384 și art. 425 din Codul contravențional și este de natură să afecteze legalitatea procedurii contravenționale, precum și posibilitatea persoanei de a beneficia de un proces echitabil în sensul legislației naționale și al standardelor consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În continuare, invocă prevederile art. 425 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit cărora în calitate de probe sunt admisibile elementele de fapt constatate prin intermediul procesului-verbal cu privire la contravenție, proceselor-verbale întocmite cu ocazia efectuării altor acțiuni procesuale, explicațiilor persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, declarațiilor victimei și ale martorilor, înscrisurilor, înregistrărilor audio sau video, fotografiilor, corpurilor delicte, obiectelor și documentelor ridicate, constatărilor tehnico-științifice și medico-legale, precum și raportului de expertiză. Totodată, norma legală permite administrarea și prezentarea probelor atât pe suport de hârtie, cât și în formă electronică.

Subliniază că art. 425 alin. (4) din Codul contravențional consacră principiul potrivit căruia nicio probă nu are valoare prestabilită, iar alin. (5) stabilește că pot fi administrate exclusiv probe pertinente, concludente și utile, obținute cu respectarea dispozițiilor Codului contravențional.

Reliefează că, potrivit art. 425 alin. (6) din Codul contravențional, sunt inadmisibile probele obținute prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare ori a dreptului la interpret sau traducător, asemenea încălcări lipsind mijlocul probator de orice valoare juridică în procesul contravențional.

Potrivit procesului-verbal contestat și constată că, la rubrica nr. 11 intitulată „Anexe”, agentul constatator a indicat existența înscrisului „R2 nr. 1789 din 09.04.2025”, fără însă ca acest material să fie prezentat persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional sau să îi fie permis accesul la conținutul acestuia.

Coroborează această împrejurare cu dispozițiile art. 425 alin. (6) lit. c) din Codul contravențional și apreciază că, în măsura în care înscrisul respectiv a constituit temei

probator pentru formularea învinuirii, refuzul prezentării sale persoanei vizate echivalează cu o încălcare esențială a dreptului la apărare, ceea ce atrage inadmisibilitatea utilizării unei asemenea probe în procesul contravențional.

Argumentează că probele administrate cu încălcarea garanțiilor procesuale fundamentale nu pot produce efecte juridice în defavoarea persoanei, întrucât legalitatea administrării probelor constituie o condiție indispensabilă pentru valorificarea acestora în cadrul procesului contravențional.

Evidențiază că acțiunile agentului constatator contravin inclusiv principiului consacrat de art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, potrivit căruia nicio probă nu beneficiază de o valoare prestabilită, întrucât cauza a fost examinată exclusiv prin prisma informațiilor aflate în posesia autorității constatatoare, fără a oferi persoanei posibilitatea de a cunoaște materialul probator, de a administra probe în apărare sau de a combate conținutul probelor invocate împotriva sa.

Constată că restrângerea accesului la presupusul material probator a lipsit persoana de posibilitatea efectivă de a analiza autenticitatea, legalitatea, pertinența și forța probantă a acestuia, afectând în mod direct exercitarea dreptului la apărare și principiul contradictorialității procesului contravențional.

Evocă practica judiciară constantă în materie, potrivit căreia lipsa elementelor obligatorii ale procesului-verbal cu privire la contravenție, precum neindicarea timpului săvârșirii faptei, descrierea insuficientă a acesteia ori lipsa încadrării juridice, nu poate fi suplinită prin acte sau înscrisuri exterioare procesului-verbal, legalitatea acestuia urmând a fi apreciată exclusiv prin raportare la conținutul său.

Valorifică dispozițiile art. 445 alin. (1) din Codul contravențional, care instituie sancțiunea nulității absolute a procesului-verbal în cazul omisiunii unor mențiuni esențiale, inclusiv cele referitoare la circumstanțele comiterii faptei, încadrarea juridică, data comiterii contravenției și celelalte elemente expres prevăzute de lege.

Interpretează prevederile art. 445 alin. (2) din Codul contravențional în sensul că și încălcarea altor dispoziții imperative ale art. 443 sau ale altor norme procedurale poate conduce la nulitatea procesului-verbal atunci când deficiențele constatate afectează în mod esențial fondul cauzei și garanțiile procesuale ale persoanei.

Deduce că omisiunile constatate în cuprinsul procesului-verbal contestat privind individualizarea faptei, indicarea momentului comiterii acesteia, descrierea circumstanțelor relevante, efectuarea încadrării juridice și respectarea dreptului la apărare reprezintă vicii esențiale de legalitate care atrag sancțiunea nulității absolute a actului de constatare.

Invederează că, potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale presupune desfășurarea unei activități complete și obiective de colectare, administrare și evaluare a probelor privind existența contravenției și vinovăția persoanei, obligație care incumbă exclusiv agentului constatator înainte de emiterea procesului-verbal și a deciziei asupra cauzei contravenționale.

Circumscrie procesul-verbal cu privire la contravenție naturii juridice a unui act administrativ individual, emis în exercitarea prerogativelor de putere publică de către agentul constatator și destinat să producă efecte juridice directe asupra persoanei vizate,

motiv pentru care acesta trebuie să respecte cu strictețe toate condițiile de legalitate, formă și motivare impuse de legislația contravențională.

Apreciază că agentul constatator nu s-a conformat exigențelor imperative ale legislației contravenționale, întrucât nu a efectuat o încadrare juridică corespunzătoare și nici nu a individualizat în mod concret fapta imputată, limitându-se la indicarea unei norme contravenționale fără a demonstra corespondența dintre situația de fapt și elementele constitutive ale contravenției reținute în sarcina persoanei.

Constată că fapta descrisă în procesul-verbal nu prezintă o concordanță logică și juridică cu încadrarea normativă efectuată de agentul constatator, împrejurare ce contravine principiului legalității răspunderii contravenționale și generează o învinuire imprecisă, ambiguă și lipsită de suport probator, incompatibilă cu exigențele unui proces contravențional echitabil.

Argumentează că deficiențele constatate în cuprinsul procesului-verbal, constând în lipsa individualizării faptelor, neindicarea elementelor constitutive ale contravenției, omisiunea încadrării juridice efective și nerespectarea dreptului la apărare, reprezintă vicii esențiale de legalitate care afectează însăși valabilitatea actului administrativ contestat.

Conchide că, în raport cu încălcările procesuale constatate, se impune anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 10 aprilie 2025 și a deciziei de sancționare prin care a fost aplicată sancțiunea amenzii în cuantum de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei, întrucât actele contestate au fost emise cu nesocotirea dispozițiilor imperative ale Codului contravențional.

Invocă dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care, în temeiul art. 4 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, fac parte integrantă din dreptul intern și sunt obligatorii pentru autoritățile naționale.

Valorifică prevederile art. 4 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, potrivit cărora, în cazul existenței unor neconcordanțe între tratatele internaționale privind drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legislația internă, prevalează reglementările internaționale.

Circumscrie prezenta cauză sferei de aplicare a art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având în vedere natura represivă a procedurii contravenționale și caracterul sancțiunii aplicate, aspect ce impune respectarea tuturor garanțiilor procesuale specifice materiei penale, inclusiv a prezumției de nevinovăție și a dreptului la un proces echitabil.

Corelează aceste garanții cu dispozițiile art. 375 din Codul contravențional, care consacră prezumția de nevinovăție și stabilește că persoana atrasă la răspundere contravențională nu este obligată să își dovedească nevinovăția.

Reiterează că sarcina administrării și demonstrării probelor revine exclusiv agentului constatator, acesta având obligația de a dovedi existența tuturor elementelor constitutive ale contravenției și veridicitatea circumstanțelor consemnate în procesul-verbal, iar orice dubiu urmează să profite persoanei împotriva căreia este desfășurată procedura contravențională.

Accentuează că angajarea răspunderii contravenționale presupune dovedirea cumulativă a tuturor elementelor constitutive ale contravenției, respectiv a laturii obiective și a laturii subiective, prin administrarea unor probe pertinente, concludente și suficiente, capabile să înlăture orice îndoială rezonabilă asupra existenței faptei și a vinovăției persoanei.

Evidențiază că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului califică, de regulă, procedurile contravenționale drept proceduri având caracter penal în sensul autonom al art. 6 din Convenție, motiv pentru care autoritățile naționale sunt obligate să respecte toate garanțiile procesuale specifice acestei materii.

Evocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv cauza *Ștefan c. România*, în care s-a statuat că erorile imputabile autorităților statului nu pot fi remediate în detrimentul persoanei vizate de procedură, statului revenindu-i obligația de a suporta consecințele propriilor neregularități procedurale.

Deduce că nerespectarea dispozițiilor imperative ale Codului contravențional la întocmirea procesului-verbal, coroborată cu încălcarea dreptului la apărare, lipsa individualizării faptelor, neindicarea timpului comiterii pretinsei contravenții, descrierea insuficientă a conduitei imputate și administrarea defectuoasă a probelor, constituie vicii esențiale care afectează fondul cauzei.

Statuează că ansamblul acestor încălcări atrage incidența art. 445 din Codul contravențional și justifică constatarea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, cu consecința încetării procesului contravențional, întrucât actul de constatare nu întrunește condițiile de legalitate și temeinicie impuse de legislația contravențională.

Invocă prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, potrivit cărora procesul contravențional nu poate fi pornit, iar în cazul în care a fost pornit, acesta nu poate fi continuat și urmează a fi încetat dacă nu există faptul contravenției.

Coroborează dispozițiile legale menționate cu ansamblul circumstanțelor constatate în prezenta cauză și apreciază că deficiențele esențiale ale procesului-verbal contestat, constând în neindividualizarea faptei imputate, lipsa descrierii circumstanțelor comiterii pretinsei contravenții, neindicarea momentului săvârșirii acesteia, lipsa încadrării juridice efective, restrângerea dreptului la apărare și administrarea necorespunzătoare a probelor, împiedică stabilirea existenței faptului contravențional și verificarea legalității acuzației formulate.

Conchide că încălcările procedurale admise de agentul constatator sunt de natură să atragă nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, în temeiul art. 445 din Codul contravențional, iar în lipsa unei fapte contravenționale dovedite devin incidente și dispozițiile art. 441 alin. (1) lit. a) din același cod privind încetarea procesului contravențional.

În lumina celor expuse, solicită contestatarul admiterea contestației cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 10.04.2025, prin care Iurie *****a fost sancționat în temeiul art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional cu amendă în cuantum de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei și încetarea procesului contravențional, în temeiul art. 445 și art. 441 alin.

(1) lit. a) din Codul contravențional, ca urmare a nulității procesului-verbal cu privire la contravenție și a lipsei faptului contravenției.

În ședința de judecată, avocatul Iulia Bria, reprezentând interesele contravenientului Iurie *****, a solicitat admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, invocând faptul că în acțiunile persoanei lipsește fapta contravențională prevăzută la art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional. Suplimentar a mai invocat că, urmează de a fi atrasă atenția la termenul de prescripție a tragerii la răspunderea contrevențională.

În ședința de judecată, agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Cahul, Victor Grămadă, a solicitat menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia emisă în baza acestuia.

În ședința de judecată, contravenientul Iurie *****în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind întiințat în mod legal. Instața a dispus examinarea cauzei în lipă, deoarece este reprezentat de către apărător.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, studiind contestația depusă, materialele cauzei, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge contestația înaintată de către Iurie *****din următoarele considerente

În sensul art. 395 Cod contravenţional, 1) toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum şi: a) cauzele contravenţionale în privinţa minorilor; b) cauzele contravenţionale prevăzute la art.61, 63-66, 316-3181, 320, 336; b1) cauzele contravenţionale în cadrul cărora au fost dispuse măsurile procesuale de constrângere prevăzute la art.432 lit.a) şi e); c) cauzele contravenţionale în care agentul constatator, procurorul propun aplicarea unei sancţiuni dintre cele care urmează: - privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate; - privarea de dreptul de a deţine anumite funcţii; - privarea de dreptul special; - munca neremunerată în folosul comunităţii; - arestul contravenţional; d) cauzele contravenţionale în care agentul constatator, procurorul propun aplicarea unei măsuri de siguranţă dintre cele care urmează: - expulzarea; - demolarea construcţiei neautorizate şi defrişarea arborilor şi arbuştilor; - confiscarea specială; – ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculelor; – suspendarea dreptului de a conduce vehicule/ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculului; 2) contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului. (1[1]) Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art.394 alin.(11). Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională prevăzută în capitolul XIII din cartea întâi se examinează de către instanţa de judecată în a cărei raze teritorială a fost săvârşită contravenţia. (2) Instanţa de judecată este competentă să aplice măsuri de siguranţă şi amendă judiciară. (3) Instanţa de recurs judecă recursul pronunțând-se prin decizie.

Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul

autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute art. 394 alin. (1^1) Cod contravențional.

Potrivit art. 448 alin. (1) al Codului contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8).

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, (1) Examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Instanța de judecată relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi, argumentelor invocate de către părţi întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999). În cazul în care instanţa de judecată se abţine de a da un răspuns special şi explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părţii care a formulat-o posibilitatea de a şti dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Normele consacrate ale art. 374 alin.(2)-(3) Cod contravențional, (2) procesul

contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, avînd ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. (3) Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 375 Cod contravențional, (1) persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În corespundere cu prevederile art.440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravenţional, (1) procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În accepțiunea art. 425 Cod contravențional, Probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

(3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza

contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

(4) Nici o probă nu are valoare prestabilită.

(5) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

(6) Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obţinute:

a) prin violenţă, ameninţări sau prin alte mijloace de constrîngere;

b) prin metode ce contravin prevederilor ştiinţifice;

c) prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător.

(6^1) În cazul contravenţiilor date în competenţa organelor de control de stat al activităţii de întreprinzător şi cea a organelor Ministerului Afacerilor Interne nu se permite ridicarea de obiecte, documente, dispozitive de stocare a datelor dacă ridicarea acestora stopează activitatea economică a persoanei. În cazul dat se purcede la efectuarea de copii şi de înregistrări electronice, foto sau video de pe documente şi dispozitive de stocare a datelor, pot fi inspectate, măsurate sau prelevate mostre din acestea, care constituie mijloc material de probă.

(6^2) Copiile realizate pe suport de hârtie, în formă electronică ori prin convertirea documentaţiei într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cele semnate cu semnătură electronică simplă, se efectuează cu ajutorul mijloacelor tehnice şi al procedurilor corespunzătoare, de natură să asigure integritatea informaţiilor, de către un specialist care activează în cadrul organelor de drept sau, după caz, din afara acestora.

(6^3) În cazul prevăzut la alin.(6^1), când este imposibilă efectuarea copiilor şi a înregistrărilor electronice, foto sau video de pe documente şi dispozitive de stocare a datelor ori posesorul acestora nu permite sau obstrucţionează efectuarea acestor acţiuni, agentul constatator le ridică în scopul efectuării copiilor şi înregistrărilor electronice, foto sau video, stocării datelor, inspectării, măsurării sau prelevării de mostre, indicând în procesul-verbal întocmit elementele de individualizare a fiecărui obiect, document sau dispozitiv de stocare a datelor. Obiectele, documentele sau dispozitivele de stocare a datelor se restituie de către agentul constatator sau de autoritatea competentă de soluţionarea cauzei contravenţionale în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de 3 zile lucrătoare din momentul ridicării acestora.

(6^4) Informaţiile şi elementele de fapt constatate şi documentate în cadrul controlului de stat, desfăşurat în conformitate cu Legea nr.131/2012 privind controlul de stat, pot fi administrate în calitate de probe în conformitate cu prezentul cod.

(7) Procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Instanța de judecată prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății remarcă, că scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 10.04.2025, s-a constatat comiterea de către Iurie *****a contravenției prevăzute la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 384630 din 10.04.2025, a fost întocmit în prezența lui Iurie *****, iar contestația a fost depusă la data de 29.04.2025, și înregistrată la Inspectoratul de Poliție Cahul sub nr. de intrare 5010.

Concomitent, instanța de judecată reține că contestația a fost depusă de către petiționar, cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale.

Instanța de judecată, examinând în cumul totalitatea probelor, conchide că vina persoanei în comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional este deplin dovedită, prin anexarea la materialele cauzei contravenționale a următoarelor acte:

- Scrisoare din 07 aprilie 2025, prin care Inspectoratul Național de Securitate Publică a remis în adresa Inspectoratului de poliție Cahul „materialele și probele acumulate, pentru examinare conform competenței, prin prisma prevederilor art.47[1] Cod contravențional” (fila dosarului 13-14);

- Raportul privind înregistrarea contravenției seria RAP01 466535 din 09.04.2025, potrivit căruia, s-a constatat că, pe parcursul anului 2024, persoane cu domiciliu în r-nul Taraclia, au fost implicate în fapte de pretindere, acceptare și primire, personal sau prin mijlocitor, mijloace bănești prin intermediul aplicației mobile cu indicatorul „PSB” ce-i aparține băncii comerciale „Promsveazibank” din Federația Rusă, de la persoane cointeresate din cadrul unui partid politic, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului republican 2024, acțiuni care după caracterul lor atentează la drepturile politice (fila dosarului 15);

- Ordonanța privind formarea grupului de lucru pe procedura contravențională nr.93 din 09.04.2025, emisă de Șef al Inspectoratului de Poliție Cahul, prin care s-a dispus acumularea probatoriului necesar și întocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenție în temeiul art. 47[1] din Codul contravențional, de către angajații poliției cu statut de agent constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul (fila dosarului 16);

- Raport de analiză informațional-criminală efectuat în temeiul cauzei penale nr.2023970322, potrivit căruia, printre altele, s-a constatat că, în cadrul efectuării acțiunilor de urmărire penală și a măsurilor speciale de investigație efectuate pe cauza penală nominalizată, sa stabilit că, prin intermediul SIM +74992712173 (Federația Rusă) ce aparține BC „Promsvyazibank” din Federația Rusă, precum și alte numere SIM, au fost și/sau sunt contactați mai mulți cetățeni ai Republicii Moldova, care sunt achitați în

condiții de confidențialitate pentru diferite acțiuni întreprinse, corupere electorală, inclusiv pentru remunerarea reprezentanților formațiunii partidului politic „Șansă” și/sau așa-numitului bloc politic „Pobeda”. La fel, fiind prelucrată informația pusă la dispoziție de la ASP cu privire la adresele de domiciliu și reședință a abonaților identificați, s-a constatat că, în total au fost oferite informații privind 48 847 de persoane, iar în informațiile prezentate de operatorii de telefonice mobilă cu privire la conexiunile PSB, au fost stabilite următoarele: „Moldtelecom”: înregistrate 17 526 de numere unice (№ de SMS PSB); „Moldcell”: înregistrate 46 040 de numere unice (№ de SMS PSB); „Orange”: înregistrate 74 279 de numere unice (№ de SMS PSB); Fiind prelucrată informația pusă la dispoziție cu privire la identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice în privința numerelor SIM unice, deservite de operatorii de telefonice mobilă SA „Moldcell”, SA „Orange” și SA „Moldtelecom”, s-a constatat că, în total, au fost oferite informații privind 53 080 de abonați identificați, iar 48 847 de abonați fiind unici (fila dosarului 17-24);

- Raport de analiză a informațiilor obținute în cadrul măsurilor speciale de investigații efectuate în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, fiind inclus în grupul de lucru de urmărire penală, stabilindu-se că mai multe persoane, o parte în curs de identificare, identitatea celorlalți fiind deja stabilită, în perioada anului 2024, au desfășurat diverse acțiuni ilegale care au avut ca consecință influențarea rezultatelor scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024, manifestate prin primirea de către persoanele nominalizate supra a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub mai multe forme, care nu li se cuvin, inclusiv transferuri bancare, pentru sine sau pentru alte persoane, în scopul exercitării într-un anumit mod sau neexercitării unor drepturi electorale, în cadrul alegerilor nominalizate mai sus, prin utilizarea mijloacelor financiare de proveniență dubioasă iar bunurile provenind din surse nedeclarate și/sau ilegale (fila dosarului 15-15 verso);

- Scrisoarea din 21.03.2025 cu nr. 2283 prin care Procuratura Anticorupție a examinat raportul înaintat de către Inspectoratul Național de Investigații, care fac parte din grupul de urmărire penală format în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, prin care reflectă că din investigațiile efectuate în cadrul urmăririi penale se conturează indici ai contravenției prevăzute la art. . 47^1 alin. (1) Cod contravențional, corupere electorală pasivă, solicitându-se sesizarea instituției competente în vederea examinării acestora, astfel potrivit art. 400 alin (1) Cod contravențional, contravenția prevăzută la 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se constată și se examinează de către poliție, fapt ce generează oportunitatea expedierii raportului în cauză către INSP, în vederea stabilirii indicilor calificativi ai contravenției și după caz examinare acestei (fila dosarului 17);

- Ordonanța privind dispunerea efectuării măsurii speciale de investigații din 22 octombrie 2024, prin care procurorul a dispus efectuarea în cadrul cauzei penale nr.2023970322 a măsurii speciale de investigații – colectarea de informații de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA “Moldcell”, privind aplicația mobilă cu identificarea „PSB” și/sau „ПСБ” ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024-până la momentul executării (fila dosarului 22-23 verso);

- Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 22 octombrie 2024 și mandatul judecătoresc, pronunțată în dosarul nr. 13-7921/2024, prin care a fost admis demersul procurorului delegat în Procuratura Anticorupție privind autorizarea măsurii speciale de investigație constând în colectarea informațiilor de la furnizorul de servicii de comunicații electronice S.A. „Moldtelecom" referitoare la aplicația mobilă „PSB" și/sau „ПСБ", pentru perioada 1 ianuarie 2024 – 22 octombrie 2024, în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, pornită pentru investigarea unor presupuse infracțiuni de finanțare ilegală a partidelor politice și spălare de bani. Totodată, prin încheiere s-a autorizat colectarea datelor privind conexiunile aplicației, identificarea utilizatorilor, a datelor de trafic și de localizare, în vederea administrării probelor în cauza penală.(fila dosarului 24-29);

- Ordonanța privind dispunerea efectuării măsurii speciale de investigații din 22 octombrie 2024, prin care procurorul a dispus efectuarea în cadrul cauzei penale nr.2023970322 a măsurii speciale de investigații – colectarea de informații de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificarea „PSB" și/sau „ПСБ" ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024-până la momentul executării (fila dosarului 30-33);

- Proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații – colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice din 06.11.2024, potrivit căruia, măsura specială de investigație a fost autorizată și efectuată în cadrul cauzei penale nr.2023970322, iar informația recepționată a fost transmisă pe un disc de tip DVD-R (fila dosarului 34);

- Ordonanța privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 08.11.2024, prin care au fost apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală nr.2023970322, rezultatele MSI sus-menționate (fila dosarului 35-37);

- Ordonanța privind dispunerea efectuării măsurii speciale de investigații din 19 noiembrie 2024, prin care procurorul a dispus efectuarea în cadrul cauzei penale nr.2023970322 a măsurii speciale de investigații – colectarea de informații de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell" (fila dosarului 38-40);

- Proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații – colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice din 09.12.2024, potrivit căruia, măsura specială de investigație a fost autorizată și efectuată în cadrul cauzei penale nr.2023970322, iar informația recepționată a fost transmisă pe un disc de tip DVD-R (fila dosarului 41);

- Ordonanța privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații din 11.12.2024, prin care au fost apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală nr.2023970322, rezultatele MSI sus-menționate (fila dosarului 42-44);

- Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 1 aprilie 2025 și mandatul judecătoresc, pronunțată în dosarul nr. 13-2239/2025, prin care a fost admis demersul procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție privind autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională nr. RAP01 433516, pornită în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional. Se reține că, prin încheierea menționată, a fost autorizată

utilizarea în cauza contravențională a actelor prin care s-a dispus și consemnat efectuarea măsurii speciale de investigație privind identificarea abonaților sau utilizatorilor unei rețele de comunicații electronice de la S.A. „Moldtelecom”, inclusiv a ordonanțelor procurorului din 19 noiembrie 2024 și 11 decembrie 2024, precum și a procesului-verbal din 9 decembrie 2024 privind consemnarea rezultatelor măsurii speciale de investigație, împreună cu suportul optic anexat.(fila dosarului 45-47);

- Informația privind mesajele de tip SMS de intrare (în total patru mesaje), parvenite pe numărul de telefon al contravenientului, de la abonatul cu identificatorul PSB la data de: 17.09.2024 – 4 sms.(fila dosarului 48).

- Extrasul din fișierul privind datele de anchetă identificate de Compania de telefonie mobilă „Moldtelecom” SA (fila dosarului 49);

- Procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional, din 10.04.2025, potrivit căruia Iurie *****a refuzat să dea careva declarații (fila dosarului 50-50 verso).

- Ordonanța de ridicare din 09.04.2025, de la șeful Secției securitate publică, a Inspectoratului de Poliție Cahul, comisar Leonid Popandopol, din incinta Inspectoratului de Poliție Cahul, în gestiunea căruia se află procedura contravențională cu numărul 93 din 09.04.2025, a informației din aplicația Microsoft Excel, a abonatului identificat de Compania de comunicație electronică S.A. „Moldtelecom”, cu numărul de telefon *****care aparține cet. Iurie *****, dom. *****, *****, IDNP ***** (fila dosarului 51);

- Procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 09.04.2025, întocmit de către agentul constatator, subofițer superior Victor Grămadă, în cadrul procedurii contravenționale nr. 93 din 09 aprilie 2025, inițiată în baza raportului RAP01 466535. Din conținutul actului rezultă că, în intervalul orar 10:30–11:00, cu participarea șefului Secției securitate publică a IP Cahul, comisar Leonid Popandopol, au fost ridicate obiecte și documente în conformitate cu prevederile art. 425, 427 și 430 Cod contravențional. Înainte de efectuarea măsurii, persoanelor vizate le-au fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile procesuale prevăzute de art. 391 și 392 Cod contravențional, într-o limbă pe care o înțeleg, fără a fi necesară implicarea unui interpret. Bunurile ridicate constau în informații extrase din aplicația Microsoft Excel, aferente abonatului identificat de operatorul de comunicații electronice S.A. „Moldtelecom”, asociat numărului de telefon *****care aparține cet. Iurie *****, dom. *****, *****, IDNP *****. (fila dosarului 52);

- Procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 384630 din 10.04.2025, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional și decizia de sancționare, întocmită de către agentul constatator, al Inspectoratului de Poliție Cahul, Victor Grămadă, pentru faptul că, pe parcursul anului 2024, cet. Iurie *****, a.n. *****, loc. *****, având scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale sau referendumului republican constituțional din 2024, a pretins să primească 4 transferuri în mijloace bănești prin intermediul aplicației mobile „PSB” din Federația Rusă de la persoane cointeresate din cadrul unui partid politic, acțiuni de corupere ce atentează la drepturile constituționale, cauzând paguba morală societății civile.(fila dosarului 53-53 verso).

- Procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional, din 10.04.2025, potrivit căruia Iurie *****a precizat că nu este și nu a fost simpatizant al partidului politic „ȘOR”, precum și că nu a participat la adunări sau activități organizate de această formațiune politică. De asemenea, a menționat că datele sale din buletinul de identitate nu au fost oferite altor persoane, careva surrse bănești nu a recepționat (fila dosarului 83-84).

- Extrasele privin trimiterea poșată și dovada recepționării contestației de către IP Cahul.(fila dosarului 85-86).

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele şi just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientului Iurie ***** în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată, iar Iurie *****nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

În cadrul audierii de către agentul constatator, subofițer superior de sector al Sctorului de poliție nr. 5 (Colibași) al Inspectoratului de Poliție Cahul, Victor Grămadă, contravenientul Iurie *****a declarat că, nu este și nu a fost simpatizant al partidului politic „ȘOR”, precum și că nu a participat la adunări sau activități organizate de această formațiune politică. De asemenea, a menționat că datele sale din buletinul de identitate nu au fost oferite altor persoane. Cu toate acestea, contravenientul nu a prezentat careva probe suplimentare în vederea combaterii materialelor acumulate de către agentul constatator, fapt ce a determinat examinarea cauzei fără administrarea completă a probelor necesare pentru stabilirea situației de fapt și a vinovăției, în condițiile legii.

Instanța reține că neprezentarea de către contravenient a probelor și materialelor care ar fi putut susține nevinovăția sa a limitat posibilitatea verificării poziției procesuale a acestuia, precum și a clarificării circumstanțelor invocate în apărare. În lipsa unor astfel de probe, nu a fost posibilă confirmarea susținerilor contravenientei, motiv pentru care instanța apreciază că rămân în vigoare constatările agentului constatator

În aceste condiții, instanța apreciază că susținerea contravenientului potrivit căreia nu simpatizează și nu are legături cu Partidul Politic „Șor” este lipsită de temei. Or, conform art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea ori primirea, personal sau prin intermediar, de către un alegător, a unor bunuri, servicii sau avantaje care nu i se cuvin, în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale, constituie contravenție, indiferent de modalitatea de realizare a promisiunii sau de finalitatea acesteia

Instanța reține că, potrivit art. 425 și art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, sarcina probei privind săvârșirea faptei revine organului constatator, iar contravenientul are dreptul să-și prezinte apărarea. De asemenea, instanța reține că declarațiile privind lipsa cunoștinței despre aplicația „PSB” sau lipsa apartenenței la un partid nu exonerează contravenientul de răspundere, întrucât fapta sa a fost constată și consemnată în mod

legal, iar dreptul la apărare i-a fost asigurat prin posibilitatea de a formula observații și propuneri de probe.

La fel, instanța de judecată menționează că din conținutul raportului de analiză informațional-criminală, relevă în mod indiscutabil legătura dintre numărul SIM al lui Iurie *****și aplicația bancară „PSB" asociată BC „Promsveazibank" din Federația Rusă.

În același context, instanța de judecată evidențiază că contravenția de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47^1 Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului.

Faptele date au fost constatate cu titlu de principiu și prin Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 21 ianuarie 2025 de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional, unde la pct. 310 Curtea a statuat că la constatarea contravenției prevăzute la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional se descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă.

Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

În aceste condiții, instanța constată că procesul-verbal seria MAI06 384630 din 10.04.2025 este temeinic, autentic și corespunzător cerințelor legale, iar contestația contravenientului nu este întemeiată și urmează a fi respinsă.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța de judecată reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Iurie *****i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă petiționarul nu a prezentat nici o probă întru demonstrarea nevinovăției sale.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un

anumit prag. în special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7.10.1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20.03.2001).

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului Iurie *****în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Prin urmare, acțiunile contravenientului Iurie *****corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47^1 Cod contravențional, coruperea electorală pasivă cu indicii: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător al bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice, formă, care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusive al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Instanța de judecată reține, că procesul-verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, în contestația depusă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei asupra cauzei contravenționale, Iurie *****a invocat diverse aspecte, inclusiv presupusa lipsă a probelor privind primirea de transferuri prin aplicația „PSB”, neapartenența la un partid politic și refuzul agentului constatator de a verifica telefonul său mobil. Totodată, contravenientul a susținut că acuzațiile formulate constituie abuz și că nu există probe care să demonstreze că fapta sa ar fi avut scopul influențării dreptului de vot.

Instanța de judecată reține, că în cadrul audierii, contravenientul a fost citat și a avut posibilitatea de a prezenta observații și probe justificative, însă nu a depus niciun material care să contrazică constatările agentului constatator. Declarațiile invocate de contravenient, lipsa probei directe a transferurilor și a mesajelor nu exonerează persoana de răspundere, întrucât fapta a fost constatată prin înscrisuri și constatări proprii ale agentului, iar dreptul la apărare i-a fost asigurat conform prevederilor art. 425 și art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, precum și art. 8 alin. (2) din Cod contravențional privind răspunderea contravențională.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientului și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin

vinovăția contravenientului în comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Examinând procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 384630 din 10.04.2025, prin prisma art. 442 și 443 Cod contravențional, instanța de judecată constată ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

Astfel, cu referire la argumentul avocatului Iulia Bria, privind termenul de prescripție e cazul de menționat faptul că, verificând respectarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale, instanța reține că, potrivit art. 30 alin. (2) din Codul contravențional, în redactarea în vigoare din 7 iunie 2024, termenul general de prescripție este de 18 luni, acesta curgând, conform alin. (5) al aceluiași articol, de la data săvârșirii contravenției.

Constată că din materialele cauzei, inclusiv din extrasul mesajelor anexat la dosar, rezultă că mesajele atribuite contestatarului au fost recepționate la data de **17 septembrie 2024**, împrejurare ce constată, că pretinsa faptă ulterior intrării în vigoare a modificărilor operate prin Legea nr. 136 din 6 iunie 2024.

Reține că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la data de 10 aprilie 2025, respectiv în interiorul termenului general de prescripție de 18 luni prevăzut de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional, iar cauza contravențională a fost remisă instanței de judecată înainte de expirarea acestui termen, situație în care sunt aplicabile dispozițiile art. 30 alin. (5[1]) din Codul contravențional.

În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (5[1]), (7) din Codul contravențional, termenul de prescripţie se întrerupe în cazul în care, până la expirarea termenelor prevăzute de alin.(2) şi (3), cauza contravenţională se remite în instanţa de judecată pentru examinare. (7) Curgerea termenului de prescripţie se suspendă dacă persoana care a săvârşit contravenţia se sustrage de la procesul contravenţional. În acest caz, curgerea termenului de prescripţie se reia din momentul reţinerii persoanei sau din momentul autodenunţării. Curgerea termenului de prescripţie se suspendă şi în cazul contestării deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau a hotărârii judecătoreşti.

Conchide, în consecință, că în prezenta cauză nu sunt aplicabile temeiurile privind înlăturarea răspunderii contravenționale ca urmare a intervenirii prescripției.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Conform art.453 alin. (3) Cod Contravențional, instanța de judecată apreciază probele, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o, cercetând toate probele cercetate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Totodată, instanța de judecată la înfăptuirea justiției se bazează probe, întru verificarea argumentelor invocate de către participanți la proces.

Un alt motiv invocat de contestatar se referă la presupusa lipsă a probelor care să ateste pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, a unor bunuri sau avantaje în scopul influențării exercitării drepturilor electorale. Contravenientul a susținut

că, în absența acestor probe, fapta imputată nu ar constitui mită electorală, conform prevederilor legale.

Instanța de judecată reține că, potrivit art. 47¹ alin. (1) din Codul contravențional al Republicii Moldova, contravenientul răspunde pentru pretinderea, acceptarea sau primirea de bunuri, servicii sau avantaje sub orice formă, dacă acestea sunt legate de exercitarea sau neexercitarea dreptului de vot. În speță, chiar dacă contravenienta a negat primirea unor transferuri prin aplicația „PSB" sau implicarea sa în activități de influențare a votului, aceasta a semnat procesul-verbal și a recunoscut în cadrul audierii faptele constatate de agentul constatator, care au fost coroborate cu probele administrate în cauză.

Prin urmare, în opinia instanței, argumentul contravenientului privind lipsa probelor nu este întemeiat, întrucât prezumția de legalitate a procesului-verbal nu a fost răsturnată, iar fapta reținută este conformă cu elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional.

Obiectul juridic al contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional, reprezintă relațiile sociale care asigură desfășurarea corectă, liberă și democratică a alegerilor, integritatea procesului electoral și libertatea de exprimare a voinței alegătorului.

În cazul, lui Iurie *****, fiind persoana care are dreptul de vot (cetățeanul Republicii Moldova) cu drept electoral, și care are capacitate de exercițiu, este subiectul al contravenției de corupere electorală pasivă.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional, se manifestă prin una sau cumulul de acțiuni de pretindere, primire sau acceptare a unor avantaje materiale.

Unde, pretinderea este solicitarea expresă sau tacită a bunurilor/avantajelor; acceptarea – constituie consimțământul de a primi ceva (fie explicit, fie prin comportament pasiv); iar primirea este încasarea efectivă a bunurilor, banilor, serviciilor, privilegiilor sau altor avantaje necuvenite.

Aici, instanța de judecată, reține că prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat în cauza lui Iurie *****i s-a imputat acceptarea serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă și beneficierea/primirea mijloacelor bănești prin aplicația „PSB".

Potrivit doctrinei juridice, coruperea electorală pasivă se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Astfel, instanța de judecată va da apreciere acțiunilor contravenientului sub aspectul dacă a fost sau nu dovedită vinovăția acestuia în comiterea contravenției de corupere electorală pasivă în formă de primire a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau altor avantaje necuvenite.

Verificând prin prisma art. 425 alin. (6) Cod contravențional, probele prezentate de agentul constatator în cauză, nu a constatat că acestea au fost obținute prin violență, amenințări sau prin alte mijloace de constrângere; sau prin metode ce contravin prevederilor științifice; sau prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător.

Or, reieșind din prevederile art. 425 alin. (1) și (2) Cod contravențional, raportate speței, în calitate de probe, care sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenienții, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei, se admit înscrisurile, înregistrările audio sau video, și documentele ridicate, care pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

Se reține că, de către Inspectoratul Național de Securitate Publică a Inspectoratului General al Poliție a fost inițiat procesul contravențional nr. RAP01433516 cu privire la acțiunile unor persoane implicate în fapte de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitori, de către un alegător a bunurilor, serviciilor sau avantajelor sub orice formă ca nu i se cuvine, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024 care a fost expediat în adresa Inspectoratului de poliție Cahul potrivit prevederilor art. 393 alin. (2) Cod contravențional.

Astfel, se constată că la autosesizarea agentul constatator, al Inspectoratului de Poliție Cahul, Victor Grămadă, în urma informației și înscrisurilor primite de la Inspectoratului General al Poliție în copii, și anume: încheierea nr.13-2239/2025 din 01.04.2025, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana cu mandatul judecătoresc; ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații; ordonanța din 22.10.2024 privind dispunerea efectuării măsurilor speciale de investigații; procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații din 06.11.2024; ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție din 11.12.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații; ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov din 19.11.2024 privind autorizarea măsurii speciale de investigații – identificarea abonatului și procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații din 19.12.2024, a fost pornit proces contravențional în vederea cercetării faptului finanțării ilegale de către partidul ”Șor” și alte partide simpatizante acestui partid prin intermediul PSB operatorilor ÎM ”Moldtelecom”, SA ”Orange Moldova” și SA „Moldcell”, în cadrul căruia au fost identificate mai multe personae din r-l Cahul, acțiunile cărora au fost încadrate în temeiul art. 47 [1] alin. (1) Cod contravențional.

Așa, în prezenta cauză au fost folosite înscrisurile sus indicate, ridicate cu autorizația judecătorului de instrucție prin încheierea din 01.04.2025 cu mandatele judecătorești

emise de Judecători Chișinău, Sediul Ciocana din cauza penală nr. 2023970332, prezentate agentului constatator în copii de către IGOP prin sesizare/scrisoare.

În circumstanțele respective, înscrisurile folosite în prezenta cauză de către agentul constatator au fost dobândite în corespundere cu prevederile art.425 Cod contravențional, aprecierea cărora, în coroborare cu alte înscrisuri urmează a fi făcută de instanța de judecată.

În prezenta cauză, de către agentul constatator, suplimentar, în corespundere cu prevederile art.457 coroborat la art.425 Cod contravențional, a fost prezentat extrasul din procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație - colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice din 06.11.2024 la care a fost anexat purtător material de informații DVD-R disc cu rezultatele obținute de la furnizorul serviciilor de telefonie mobilă, din care rezultă că la data de 17.09.2024 la numărul de telefon *****care prin măsurile speciale de investigații a fost identificat ca fiind deținut și folosit de către Iurie *****, IDNP ***** au fost efectuate în total 4 mesaje/transferuri.

Aici, cu referire la argumentul apărării precum că aplicația PSB nu este interzisă pe teritoriul Republicii Moldova, instanța menționează că lui Iurie *****nu i-a fost imputată corupere electorală pasivă prin instalarea aplicației PSB, ci primirea prin aplicația respectivă a mesajelor financiare/transferuri.

Cât privește poziția apărării precum că nu este clar caracterul mesajelor transmise la numărul de telefon a lui Iurie *****prin aplicația PSB, instanța ține să indice că, din înscrisurile prezentate instanței (ordonanța din 08.11.2024), se reține că, în cadrul urmăririi penale s-au ridicat informațiile de la furnizorii de servicii de telecomunicație SA ”Orange Moldova”, ÎM ”Moldtelecom”, SA ”Moldcell” privind aplicația mobilă ”PSB” și/sau ”nCB” care aparține Băncii Comerciale ”Promsvyazibank”, inclusiv și în scopul identificării circumstanțelor și cercului persoanelor care desfășoară activitatea infracțională manifestată prin colectarea datelor cu caracter personal ce asigură deschiderea conturilor bancare peste hotarele Republicii Moldova, precum și suportul informațional privind instalarea aplicației mobile de tip banking ”PSB”, prin intermediul căreia sânt oferiți și dați bani, inclusiv și prin transferuri bancare și alte modalități, alegătorilor și susținătorilor în vederea determinării exercitării într-un anumit mod a drepturilor electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului constituțional din 20 octombrie 2024.

Totodată, mesaje, sms-uri, inclusiv de tip OMD, GMS, bics și GMS_A2P_2, A2P_2, etc. poartă un caracter financiar între agentul economic, la caz Banca Comercială ”Promsvyazibank” din Federația Rusă, și persoana fizică, fapt constatat de către Serviciul de Informații și Securitatea Republicii Moldova și de către organul de urmărire penală în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Prin urmare, indiferent de faptul dacă au fost sau nu ridicate mijloacele bănești de către Iurie *****, latura obiectivă a contravenției prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional a fost realizată prin primirea, adică încasarea efectivă, a bunurilor ce nu i se cuvin prin intermediul aplicației electronică a Băncii Comerciale ”Promsvyazibank” (PSB).

Totodată, instanța reține că actul de corupere electorală a fost realizat prin intermediul unei aplicații mobile ”PSB”, a cărei descărcare și utilizare presupun accesarea telefonului personal al contravenientului, fapt ce implică o acțiune voluntară din partea acestuia. În cauză, coruperea electorală a fost efectuată prin intermediul unei aplicații mobile, care necesită a fi încărcată și accesată, fapt care nu poate fi efectuat fără a accesa telefonul personal al contravenientei.

În astfel de circumstanțe, instanța consideră că scopul special al faptei de corupere electorală pasivă comisă de Iurie *****a fost manifestat prin instalarea aplicației în telefonul mobil al acestuia.

Se mai constată, că mesajele relevante au fost transmise destinatarului Iurie *****la 17.09.2024, adică, după intrare în vigoare a Legii nr.230 din 31 iulie 2024 pentru modificarea unor acte normative (în vigoare din 15.08.2024).

Prin urmare, argumentul apărării precum că timpul comiterii faptei nu este indicat concret, nu poate duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, deoarece mesajele financiare prin aplicația ”PSB” au fost primite de contravenientul în perioada de timp, inclusiv de la 15.08.2024 și până la data de 22.10.2024, adică se includ în perioada indicată de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție.

Instanța mai reține, că în cadrul unei cauze penale conexe, în baza ordonanțelor motivate ale procurorului și a încheierilor emise de Judecătoria Chișinău, au fost autorizate măsuri speciale de investigație în temeiul cărora a fost colectată informație de la furnizorul de comunicații electronice ÎM ”Moldtelecom”, SA ”Orange Moldova” și SA ”Moldcell” privind conexiunile cu aplicația mobilă ”PSB”.

Aceste măsuri speciale de investigații, desfășurate cu respectarea strictă a prevederilor art.138^4 Cod procedură penală, au relevat o asociere direct între numărul SIM identificat ca fiind înregistrat pe numele petentului și mesaje recepționate de la aplicația mobilă ”PSB”.

Deci, constatare tehnică nu poate fi trecută cu vederea, întrucât indică o interacțiune efectivă - fie voluntară, fie prin intermediere - între telefonul mobil asociat contestatarului și infrastructura digitală a instituției bancare ruse.

În lipsa unor explicații rezonabile de utilizarea telefonului de către o terță persoană, transferul din partea rudelor, instalări accidentale, instanța nu poate admite ipoteza unei simple coincidențe sau erori tehnice.

Sub aspectul laturii subiective, forma de vinovăție este intenție directă.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța de judecată, conchide că față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În ipostaza creată și descrisă supra, vinovăția contravenientului în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu

coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse mai sus.

De rând cu acest fapt, instanța apreciază ca declarativ argumentul contravenientului Iurie ***** precum că nu este de acord cu actul întocmit de către agentului constatator, dat fiind faptul că nu a comis contravenția de care este învinuit, or această poziție de către instanță este privită ca fiind o metodă de apărare în condițiile în care la materialele cauzei există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârșirea faptei imputate.

Mai mult, nerecunoașterea vinei de către contravenient, reprezintă în principal un drept al contravenientului de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului contravențional are calitatea procesuală de contravenient nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații.

Urmează a fi respinse alegațiile contravenientului invocate în contestație, deoarece nu constituie temei de anularea procesului-verbal cu privire la contravenție cu încetarea procesului contravențional din motivul că în acțiunile persoanei lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Or, actele contestate au fost adoptate în limitele competenței, reieșind din temeiurile și obiectul contravenției, cu aplicarea corectă a legii care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

De asemenea, instanța de judecată nu poate reține argumentul apărării precum că, procesul-verbal ar fi fost întocmit cu erori de formă și conținut, respectiv fără indicarea exactă a locului, timpului sau perioadei comiterii faptei contravenționale.

Conform art. 443 alin.(1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție trebuie să conțină în mod obligatoriu, între altele, data și locul întocmirii, datele despre agentul constatator, descrierea faptei și împrejurările comiterii acesteia. Or, din examinarea procesului-verbal seria nr. MAI06 384630 din 10.04.2025, întocmit de agentul constatator, al Inspectoratului de Poliție Cahul, Victor Grămadă, rezultă că au fost indicate expres data, ora și locul întocmirii actului, precum și circumstanțele constatate, ceea ce corespunde exigențelor legale. Prin urmare, susținerea apărării privind lipsa acestor elemente obligatorii este neîntemeiată.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care sa dispus recunoașterea lui Iurie *****vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Iurie *****în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul-verbal cu privire la

contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

Un alt motiv invocat de către contravenient se referă la decizia de sancționare, precum că nu a fost anexat niciun material probator care să demonstreze componența contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, constatând faptul, că de către agentul constatator, a fost admis un grav abuz în acest sens, aplicându-se o sancțiune pentru o faptă care nu constituie element constitutiv al contravenției.

Instanța de judecată nu poate reține argumentul contravenientului potrivit căruia decizia de sancționare ar fi nulă pe motiv că nu au fost anexate materiale probatorii suplimentare, care să demonstreze componența contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, or, în temeiul art. 443 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție constituie act de constatare și mijloc de probă. Conținutul său – dacă reflectă în mod clar împrejurările faptei, data, ora, locul, persoana vizată și norma încălcată – are valoare probatorie suficientă pentru constatarea contravenției.

Mai mult, potrivit art. 448 Cod contravențional, organul constatator este în drept să stabilească vinovăția contravenientului pe baza procesului-verbal și a probelor administrate, iar legea nu impune obligativitatea anexării de materiale suplimentare (fotografii, declarații etc.), atunci când procesul-verbal reflectă detaliat circumstanțele faptei.

Invocarea de către contravenient a unei pretinse „lipse de probe” nu poate duce la concluzia inexistenței contravenției, întrucât declarațiile agentului constatator, consemnate în actul oficial întocmit conform cerințelor art. 443 alin. (2) Cod contravențional, beneficiază de prezumția de legalitate și veridicitate până la proba contrarie.

În plus, conform art. 8 și art. 10 Cod contravențional, sarcina de a infirma constatările agentului revine persoanei care contestă actul. Or, contravenientul nu a prezentat probe obiective prin care să răstoarne prezumția de legalitate a procesului-verbal și a deciziei de sancționare, limitându-se la simple afirmații.

Prin urmare, instanța reține că sancțiunea aplicată nu reprezintă un abuz, ci o consecință firească a constatării comiterii contravenției, iar lipsa anexării altor materiale probatorii nu afectează legalitatea și temeinicia actului de sancționare.

La fel instanța de judecată menționează, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremația legii și un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfășurarea și totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice.

Democrația implică desfășurarea unor alegeri libere și corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor. Dreptul de a alege și a fi ales este recunoscut și garantat de Constituția Republicii Moldova, și reprezintă baza fiecărei societăți democratice.

În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată și proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art.21 stipulează că „orice persoană are dreptul de a lua

parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleși; orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa; voința poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voință trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal și exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului".

Potrivit Constituției Republicii Moldova, art. 2 „(1) Suveranitatea naţională aparţine poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct şi prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituţie.". Art. 38 Constituției, (1) Voinţa poporului constituie baza puterii de stat. Această voinţă se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret şi liber exprimat. (2) Cetăţenii Republicii Moldova au drept de vot de la vârsta de 18 ani, împliniţi până în ziua alegerilor inclusiv, excepţie făcând cei puşi sub interdicţie în modul stabilit de lege. (3) Dreptul de a fi aleşi le este garantat cetăţenilor Republicii Moldova cu drept de vot, în condiţiile legii.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

În circumstanțele enunțate instanța de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestației lui Iurie ***** prin urmare, aceasta necesită a fi respinsă, iar decizia agentului constatator, al Inspectoratului de Poliție Cahul, Victor Grămadă, asupra cauzei contravenționale emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 384630 din 10.04.2025, potrivit căreia Iurie *****a fost recunoscut vinovat pentru comiterea contravenție prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în cuantum de 500 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 25 000 lei, urmează a fi menținute fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. art. 448, 462-463 din Codul Contravențional, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge contestația depusă de către Iurie *****împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare contravențională seria/nr. MAI06 384630 din 10 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Victor Grămadă în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud (sediul Cahul) în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul (sediul Central).

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura/ **Cristina Daniliuc**

Copia corespunde cu originalul

Judecător Cristina Daniliuc